

فخر به صلیب

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: غلاطیان باب ۶ آیات ۱۱ تا ۱۸؛ رومیان باب ۶ آیات ۱ تا ۶، باب ۱۲ آیات ۱ تا ۸؛ دوم قرنتیان باب ۴ آیه ۱۰، باب ۵ آیه ۱۷، باب ۱۱ آیات ۲۳ تا ۲۹.

آیه حفظی: «لیکن حاشا از من که فخر کنم جز از صلیب خداوند ما عیسی مسیح که بوسیله او دنیا برای من مصلوب شد و من برای دنیا» (غلاطیان باب ۶ آیه ۱۴).

این مطالعه در باب غلاطیان بسیار مهیج و حاد بود. این بدین دلیل است که خود این رساله حاد می باشد. پولس از فراخوانده شدن خود و حقیقت آنچه که موعظه می کرد آگاه بود (نباید فراموش کنیم که، همانطور که او بارها گفت، آن حقیقت از طرف خداوند بود)، با شوری الهام شده از انبیا عهد قدیم، اشعیا، ارمیا، هوشع. درست همانطور که آنها در زمان خود از قوم خدا خواستند که دست از خطا بردارند، پولس نیز در اینجا همین کار را با مردم زمان خود انجام می دهد.

مهم نیست که شرایط اضطراری چه بودند، در انتها کلام ارمیا می توانست به آسانی در مورد غلاطیان بکار رود، درست همانطور که برای مردم زمان خودش صدق می کرد: «خداوند چنین می گوید: حکیم، از حکمت خود فخر ننماید و جبار، از تنومندی خویش مفتخر نشود و دولتمند از دولت خود افتخار نکند. بلکه هر که فخر نماید از این فخر بکند که فهم دارد و مرا می شناسد که من یهوه هستم که رحمت و انصاف و عدالت را در زمین بجا می آورم زیرا خداوند می گوید در این چیزها مسرور می باشم» (ارمیا باب ۹ آیات ۲۳ و ۲۴).

حکمت با شکوه بشری ما، ثروت هایمان و توانایی هایمان، هیچ کجا پوچی و بی فایده گی شان شفاف تر از زمان قبل از صلیب مسیح نبوده است - تمرکز رساله پولس به گله گمراهش در کلیسای غلاطیه است.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۳۰ سپتامبر آماده شوید.

دستان خود پولس

اظهارات پایانی پولس در غلاطیان باب ۶ آیات ۱۱ تا ۱۸ را با اظهارات نهایی که او در سایر رساله‌هایش بیان می‌کند، مقایسه کنید. پایان رساله غلاطیان به چه روش‌هایی مشابه با و یا متفاوت از آنها می‌باشد؟ (اظهارات پایانی در رومیان، اول و دوم قرنتیان، افسسیان، فیلیپیان، کولسیان و اول و دوم تسالونیکیان را ببینید.)

اظهارات پایانی پولس همواره یکسان نیستند، اما تعدادی عناصر مشترک در آنها دیده می‌شود: (۱) درود فرستادن به افرادی خاص، (۲) هشدار و نصیحت پایانی، (۳) امضای شخصی و (۴) دعای اختتام. هنگامی که این ویژگی‌های معمولی با اظهارات پایانی پولس در غلاطیان مقایسه می‌شوند، دو تفاوت قابل توجه به چشم می‌خورد. نخست، رساله غلاطیان برخلاف بسیاری از رساله‌های پولس، حاوی هیچ درود و احوالپرسی شخصی نمی‌باشد. چرا؟ درست مانند نبودن شکرگزاری سنتی در آغاز رساله اش، این احتمالاً نشانه بیشتری از رابطه تیره و تار میان پولس و غلاطیان می‌باشد. پولس مؤدب اما رسمی است. دوم، ما باید بیاد داشته باشیم که این عادات پولس بود که لحن رساله‌هایش را تشکیل می‌داد (رومیان باب ۱۶ آیه ۲۲). پولس سپس پس از اتمام، اغلب خود قلم را بر می‌داشت و چند کلمه ای مختصر با دست خط خود در پایان رساله می‌نوشت (اول قرنتیان باب ۱۶ آیه ۲۱). اگر چه در غلاطیان پولس از عادت خود منحرف شد. هنگامی که او قلم را از کاتب می‌گیرد همچنان در مورد شرایط غلطیه بسیار نگران است که در عوض، هشدارهای بیشتری را می‌نویسد. او در واقع تا زمانی که یکبار دیگر از غلاطیان درخواست نکند که از کارهای احمقانه خویش دست بردارند، قلم را بر زمین نمی‌گذارد. در غلاطیان باب ۶ آیه ۱۱، پولس تأکید می‌کند که رساله را با حروف درشت نوشت. ما دقیقاً دلیل آن را نمی‌دانیم. برخی تصور کرده‌اند که پولس اشاره به اندازه حروف نداشت بلکه به شکل نوشتاری آن‌ها اشاره می‌کرد. آنها اظهار می‌کنند که شاید دست‌های پولس از شکنجه علیل شده بود یا از درست کردن چادر پیچ خورده بودند که نمی‌توانست حروفش را بدرستی بنویسد. گروهی دیگر بر این باورند که نظریات وی، شواهد بیشتری از دید کم‌وی ارائه می‌کنند. اگر چه هر دو نظریه امکان‌پذیر می‌باشند، اما به نظر می‌رسد که این نظریه که پولس عمداً با حروف بزرگ می‌نوشت تا منظور خود را با تأکید بیشتری برساند، قابل قبول‌تر می‌باشد، درست مانند روشی که ما ممکن است برای تأکید بر کلمه یا مفهومی مهم، زیر آن خط کشیده، آن را بصورت مایل یا

با حروف بزرگ بنویسیم. به هر دلیلی، پولس مطمئناً می خواست که خوانندگان به همدارها و تذکرات وی توجه کنند.

۲۵ سپتامبر

دوشنبه

فخر به جسم

غلاطیان باب ۶ آیات ۱۲ و ۱۳ را بخوانید. پولس در این آیات چه چیزی می گوید؟

اگر چه پولس سابقاً به هدف و برنامه کار و انگیزه مخالفان خود اشاره کرده است (غلاطیان باب ۱ آیه ۷، باب ۴ آیه ۱۷)، اظهارات وی در غلاطیان باب ۶ آیات ۱۲ و ۱۳ نخستین نظریات صریحی می باشد که او درباره مخالفانش بیان می کند. او آنها را به این صورت توصیف می کند که «گویی میخواهند صورتی نیکو در جسم نمایان سازند». عبارت «صورتی نیکو» در زبان یونانی به معنی «چهره خوب» به خود گرفتن می باشد. در واقع، واژه معادل «چهره» در زبان یونانی با واژه نقاب بازیگر یکسان می باشد و این واژه حتی بصورت استعاری برای اشاره به نقش یک بازیگر مورد استفاده قرار گرفته است. به عبارت دیگر، پولس می گوید که این مردم مانند بازیگرانی بودند که بدنبال جلب رضایت مخاطبان بودند. در فرهنگی مبتنی بر افتخار و شرم، انطباق ضروری می باشد و کسانی که به اشتباه تعلیم می دهند، به نظر می رسد که بدنبال بهبود درجه افتخار خود نزد هموطنان یهودیشان و سایر مسیحیان یهودی در اورشلیم بودند.

پولس به نکته مهمی درباره یکی از انگیزهای ایشان اشاره می کند - تمایل به اجتناب از جفا. اگر چه جفا بطور حتم میتواند بیشتر بصورتهای تجسمی شامل تعدی و آسیبهای جسمی درک شود اما میتواند بشکلهایی ملایمتر از آزار و ایذا و طرد و در انزوا قرار دادن، بهمانگونه زیانبار باشد. پولس و سایر افراد متعصب افراطی در یهودا، یکبار این روش را انجام داده بودند (غلاطیان باب ۱ آیه ۱۳)، اما گزینه دوم نیز تأثیراتش را بر غلاطیان داشت.

رهبران مذهبی یهود همچنان تأثیر سیاسی قابل توجهی در بسیاری از مناطق داشتند. آنها دارای مجوزی رسمی در روم بودند؛ از این رو، بسیاری از ایمانداران یهودی، مشتاق به حفظ روابط خوب با ایشان بودند. آشوبگران در غلاطیه توسط ختنه غیر یهودیان و تعلیم آنان برای نگه داشتن تورات، توانسته بودند زمینه مشترکی با یهودیان محلی بیابند. این نه تنها آنها را قادر می ساخت که رابطه دوستانه با کنیسه را حفظ کنند، بلکه آنها حتی می توانستند روابط خود با ایمانداران یهودی در اورشلیم، کسانی که در مورد کار انجام شده مربوط به غیر یهودیان شک و تردید داشتند را تقویت کنند (اعمال رسولان

باب ۲۱ آیات ۲۰ و ۲۱). بدون شک کارهای ایشان از یک لحاظ توانسته بود شهادت آنها به یهودیان را مؤثرتر بسازد.

پولس هر وضعیتی را که در ذهن دارد، منظورش روشن است: «و همه کسانی که می‌خواهند در مسیح عیسی به دینداری زیست کنند، زحمت خواهند کشید» (دوم تیموتائوس باب ۳ آیه ۱۲).

به دلایلی که این افراد برای تعلیم نادرست داشتند، بیاندیشید. با در نظر گرفتن همه چیز، این تا حدی منطقی به نظر می‌رسد. این باید درباره اینکه حتی بهترین انگیزها می‌توانند در صورت سهل‌انگاری، ما را به بیراهه بکشانند، چه چیزی به ما بگوید؟ آخرین باری که شما با انگیزه‌ای درست کار اشتباهی انجام دادید، چه زمانی بود؟

۲۶ سپتامبر

سه شنبه

فخر به صلیب (غلاطیان باب ۶ آیه ۱۴)

«لیکن حاشا از من که فخر کنم جز از صلیب خداوند ما عیسی مسیح که بوسیله او دنیا برای من مصلوب شد و من برای دنیا» (غلاطیان باب ۶ آیه ۱۴).

پولس که انگیزه‌هایی که برخی را به اسرار بر ختنه بر می‌انگیخت، افشا نموده بود، برای آخرین بار پیام انجیل خود را به غلاطیان ارائه می‌کند، اما تنها بصورت خلاصه. برای پولس، انجیل بر پایه دو اصل اساسی می‌باشد: (۱) مرکزیت صلیب (آیه ۱۴) و (۲) اصل عدالت (آیه ۱۵). مطالعه امروز بر روی مورد نخست می‌باشد.

برای ما که در قرن بیست و یکم زندگی می‌کنیم، درک شوک آوری که نظریات پولس درباره صلیب (غلاطیان باب ۶ آیه ۱۴) در اصل انتقال می‌دادند، دشوار می‌باشد. امروزه صلیب مسیح نمادی رایج و محبوب می‌باشد که برای اکثر مردم احساس مثبتی را تداعی می‌کند. اگر چه در زمان پولس، صلیب چیزی برای فخر نبود بلکه چیزی بود که خوار شمرده می‌شد. یهودیان ایده مسیح مصلوب را اهانت وار می‌دانستند و رومیان مصلوب شدن را چنان منفور می‌دیدند که حتی به عنوان نوعی مجازات مناسب شهروندان روم، به آن اشاره‌ای نشده است.

نگاه تحقیر آمیزی که جهان باستان نسبت به صلیب مسیح داشت، بوضوح در نخستین نقاشی‌های موجود از مصلوب شدن دیده می‌شود. یک قطعه نقاشی باستانی با قدمت مربوط به اوایل قرن دوم، مصلوب شدن مردی با سر یک الاغ را به تصویر می‌کشد. در

زیر صلیب و مجاور با نقاشی مردی با دستان گشوده به دعا، چنین نوشته شده است: «الکساندر خدای خود را پرستش می کند». نکته روشن است: صلیب مسیح به تمسخر گرفته شده است. در این زمینه است که پولس جسورانه اعلام می کند که نمی تواند به چیزی جز صلیب مسیح مباحثات نماید!

صلیب مسیح چه تفاوتی در رابطه پولس با جهان بوجود آورد؟ غلطیان باب ۶ آیه ۱۴؛ رومیان باب ۶ آیات ۱ تا ۶، باب ۱۲ آیات ۱ تا ۸؛ فیلیپیان باب ۳ آیه ۸.

صلیب مسیح همه چیز را برای ایماندار تغییر می دهد. ما را نه تنها برای ارزیابی مجدد دیدگاهمان نسبت بخود به چالش می کشد، بلکه همچنین اینکه ما چگونه با جهان مرتبط می شویم. جهان در این دوران فعلی پر شرر و تمام آنچه که به آن انحصار دارد (اول یوحنا باب ۲ آیه ۱۶) - در مخالفت با خدا قرار دارد. از آنجایی که ما با مسیح مرده ایم، جهان دیگر مانند قبل قدرت ندارد تا ما را به اسارت بگیرد و زندگی گذشته دنیاپرستانه، دیگر وجود ندارد. پیرو مقایسه پولس، شکاف میان ایماندار و جهان باید چگونه ای باشد که گویا آنها از نظر یکدیگر مرده اند.

صلیب برای تأثیر بر روابط شما با جهان چه کاری انجام داده است؟ چه تفاوتی در زندگی شما ایجاد کرده است؟ شما اکنون که خود را تسلیم خداوند نموده اید که برای شما مُرد، چگونه متفاوت زندگی می کنید؟

۲۷ سپتامبر

چهارشنبه

خلقت جدید

پولس با تأکید بر مرکزیت صلیب مسیح در زندگی مسیحی، اکنون بر اصل اساسی دوم پیام انجیل خود تأکید دارد: عادل شمرده شدن از طریق ایمان. همانطور که در تمام این فصل دیده ایم، پولس اساساً سنت ختنه را بر خلاف انجیل می دانست. اگر چه او خود با این عمل مخالف نمی باشد. پولس چندین بیانیه شدید بر علیه ختنه ابراز نموده است (غلاطیان باب ۵ آیه ۲ تا ۴ را ببینید)، اما او نمی خواهد غیر یهودیان چنین استنتاج کنند که مختون نبودن برای خدا خوشایندتر از مختون بودن است. منظور وی چنین نمی باشد، زیرا یکی می تواند در مورد کارهایی که دیگران انجام می دهند یا نمی دهند، رویه

قانون گرایانه یا احکام پرستانه داشته باشند. از نظر روحانی، موضوع ختنه بی ربط می باشد. مذهب حقیقی ریشه کمی در رفتارهای بیرونی دارد و بیشتر در وضعیت قلب بشری ریشه دارد. همانطور که خود عیسی فرمود، یک فرد می تواند ظاهری فوق العاده داشته باشد اما از نظر روحانی در درون فاسد باشد (متی باب ۲۳ آیه ۲۷).

منظور از خلقت تازه چیست؟ (غلاطیان باب ۶ آیه ۱۵، دوم قرنیتیان باب ۵ آیه ۱۷).
شما خود چگونه مفهوم این مطلب را تجربه کرده اید؟

واژه یونانی ktisis بصورت «خلقت» ترجمه شده است. هم می تواند به یک «مخلوق» فردی (عبرانیان باب ۴ آیه ۱۳) و یا به روند کار «خلقت» (رومانیان باب ۸ آیه ۲۲) اشاره کند. در هر دو مورد، این واژه دلالت بر کارهای خالق دارد. این منظور پولس می باشد. تبدیل شدن به «مخلوقی جدید» چیزی نیست که بتواند با تلاش بشری بدست بیاید - چه ختنه و یا هر چیز دیگری. عیسی به این روند به عنوان «حیات تازه یا تولد دوباره» (یوحنا باب ۳ آیات ۵ تا ۸) اشاره می کند. این عمل الهی است که خدا بواسطه آن فردی را که از نظر روحانی مرده است، در وی زندگی روحانی می دمدم. این نیز استعاره ای دیگر برای توصیف عمل نجات دهنده ای می باشد که پولس معمولاً به عنوان عدالت از طریق ایمان از آن یاد می کند.

پولس در دوم قرنیتیان باب ۵ آیه ۱۷، با جزئیات بیشتری در مورد این تجربه خلقت جدید سخن می گوید. پولس در این آیه، توضیح می دهد که تبدیل شدن به مخلوقی جدید، معنایی بیشتر از تنها تغییر در وضعیت ما در کتابهای آسمانی دارد؛ این تغییری در زندگی امروزی ما ایجاد می کند. همانگونه که تیموتی جورج می نویسد، «شامل روند کامل متحول شدن می باشد: کار احیاء کننده روح القدس که منتهی به توبه و ایمان می شود، روند روزانه ریاضت و احیاء، رشد مداوم در پرهیزکاری که سرانجام به مشابَهت به صورت مسیح منتهی میشود.». «غلاطیان صفحه ۴۳۸. Galatians, p - ۴۳۸. اگر چه تبدیل شدن به مخلوقی جدید، چیزی نیست که ما را عادل می کند. در عوض، این تغییر ریشه ای بدون شک مظهر چیزی است که عادل شمرده شدن را تفهیم مینماید.

در حالی که شما می توانید برای برخی از بارها کمک از طرف دیگران دریافت کنید، اما بعضی از آنها را باید تنها به نزد خداوند ببرید. چگونه می توانید بیاموزید چیزهایی را که خود به تنهایی قادر به تحملشان نیستید به خداوند بدهید؟

سخن آخر (غلاطیان ۶: ۱۶-۱۸)

پولس دعای خیر خود را به کسانی ارزانی میدارد که «از این قاعده پیروی مینمایند» (غلاطیان باب ۶ آیه ۱۶). با توجه به موضوع، فکر می‌کنید که پولس از چه قاعده ای سخن می‌گوید؟

واژه ترجمه شده به «قاعده»، به معنی میله یا چوبی صاف است که در بنایی یا نجاری برای اندازه‌گیری استفاده می‌شد. این واژه در نهایت معنایی مجازی به خود گرفت و به قواعد و معیارهایی که انسان بواسطه آنها چیزی را ارزیابی می‌کند، اشاره دارد. برای مثال، هنگامی که مردم درباره مجموعه عهد جدید سخن می‌گویند، منظور ایشان بیست و هفت کتاب عهد جدید می‌باشند که برای تعیین باور و عمل کلیسا معتبر می‌باشند. بنابراین، اگر تعلیمی به سطح این کتابها نرسد، قابل قبول نمی‌باشد.

علائم خداوند عیسی که پولس در جسمش دارد، کدامند؟ منظور او از نوشتن اینکه هیچ کس نباید به خاطر آنها او را «برنجاند» چیست؟ آیا ممکن است غلاطیان باب ۶ آیه ۱۶ به پاسخ این پرسش کمک کند؟ غلاطیان باب ۶ آیه ۱۷؛ دوم قرنتیان باب ۴ آیه ۱۰، باب ۱۱ آیات ۲۳ تا ۲۹.

واژه علامت یا نشان از واژه یونانی *stigmata* می‌آید که واژه انگلیسی *stigma* نیز از آن گرفته شده است. پولس ممکن است اشاره به عمل رایج علامت گذاری بردگان با نشان اربابشان به عنوان نمونه ای از تعیین هویت، یا به عملی در برخی ادیان مرموز جایی که مرید خود را به عنوان نشانه ای از ایمان داغ می‌کند، اشاره داشته باشد. در هر صورت، «پولس با نشان خداوند عیسی بدون شک اشاره به زخمی مانده بر روی بدنش بر اثر شکنجه و سختی می‌باشد (دوم قرنتیان باب ۴ آیه ۱۰ و باب ۱۱ آیات ۲۴ تا ۲۷ را ببینید). مخالفان او اینک بر این اسرار دارند که ایمان آوردندگان غیر یهودی او را به پذیرش نشان ختنه به عنوان علامتی از تسلیم آنها به یهودیت، وادار سازند. اما پولس نشانه‌هایی دارد که مبنی بر این هستند که او برده چه کسی شده است و اینکه برای او هیچ وفاداری جز مسیح وجود ندارد ... زخمی که پولس در حین خدمت اربابش از دشمنانش دریافت کرده بود، از سرسپردگی او به مسیح به شیوایی سخن می‌گفت.» - کتاب مقدس تفسیری ادونتیه‌های روز هفتم جلد ششم صفحه ۹۸۹.

«علامت های» جسمی یا به گونه ای دیگر که شما از ایمانتان در عیسی دارید، کدامند؟ به عبارت دیگر، ایمانتان چه بهایی برای شما داشته است؟

۲۹ سپتامبر

جمعه

تفکری فراتر: «صلیب جلجتا تمام قوای زمینی و دوزخی را به چالش می کشد و در نهایت بر آنها غلبه خواهد کرد. تمام تاثیرات بر صلیب متمرکز شده اند و بواسطه آن تمام تاثیرات ایجاد می شوند. صلیب کانون اصلی توجه می باشد؛ زیرا مسیح بر روی آن زندگی خود را برای نسل بشر از دست داد. این فداکاری به منظور احیای بشر به کمال اولیه اش ارائه شد. آری، بعلاوه، برای دادن شخصیت دگرگون شده کامل به بشر و تبدیل او به چیزی بیشتر از یک فاتح پیشکش شد.

«کسانی که در قدرت مسیح بر دشمنان بزرگ خدا و بشر غلبه می کنند، موقعیتی در تالار آسمان بالاتر از فرشتگانی که هرگز سقوط نکرده اند، بدست خواهند آورد.

مسیح اعلام می کند که 'من اگر از زمین بلند کرده شوم، همه را به سوی خود خواهم کشید.' اگر صلیب تاثیری به نفع خود نیابد، یک نمونه تاثیر ایجاد می کند. نسل به نسل، حقیقت این زمان به عنوان حقیقت امروزه آشکار شده است. مسیح بر روی صلیب واسطی بود که توسط وی رحمت و حقیقت با یکدیگر یکی شدند و عدالت و صلح بر یکدیگر بوسه زدند. این وسیله ای است که جهان را به جلو می راند.» - الن جی. وایت، برگرفته شده از مرجع زیر.

.Ellen G. White Comments, The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 1113

سوالاتی برای بحث

۱. در این حقیقت که پولس رساله اش را با اشاره به فیض خدا آغاز نموده و به پایان می‌رساند برای شما چه اهمیتی دارد؟ غلاطیان باب ۱ آیه ۳ را با باب ۶ آیه ۱۸ مقایسه کنید.
۲. با توجه به اظهارات پولس درباره مصلوب شدن به جهان (غلاطیان باب ۶ آیه ۱۴)، مسیحیان چه ارتباطی باید با جهان امروزی داشته باشند؟ مسیحیان اگر نسبت به این جهان مرده باشند، چگونه باید با مسائل مربوط به محیط، نژادپرستی، سقط جنین و غیره ارتباط داشته باشند؟
۳. یک فرد چگونه متوجه می‌شود که «خلقت جدیدی» را که پولس درباره آن می‌نویسد را تجربه کرده است؟
۴. با توجه به اظهارات پولس درباره مصلوب شدن به جهان (غلاطیان باب ۶ آیه ۱۴)، مسیحیان چه ارتباطی باید با جهان امروزی داشته باشند؟ مسیحیان اگر نسبت به این جهان مرده باشند، چگونه باید با مسائل مربوط به محیط، نژادپرستی، سقط جنین و غیره ارتباط داشته باشند؟

خلاصه: مذهب حقیقی تنها مبتنی بر رفتار ظاهری نمی‌باشد، بلکه بر پایه وضعیت قلب نیز می‌باشد. زمانی که قلب تسلیم خدا بشود، زندگی فرد در حالی که در ایمان رشد می‌کند، بیشتر و بیشتر منعکس کننده شخصیت مسیح خواهد بود. قلب باید توسط مسیح مطیع بشود؛ هنگامی که این اتفاق بیافتد، تمام چیزهای دیگر اتفاق خواهند افتاد.